

Apró Antal és Vályi Péter Moszkvába utazott

Apró Antal, az országgyűlés elnöke és Vályi Péter, a Minisztertanács elnökhelyettese a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa végrehajtó bizottságának 53. ülésére hétfőn reggel Moszkvába utazott.

Búcsúztatásukra a Ferihegyi repülőtéren megjelent Bondor József építésügyi és városfejlesztési miniszter, dr. Gál Tivadar, a Minisztertanács titkársága vezetője és V. J. Pavlov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete.

Látogatás Jugoszláviában

Hazaérkezett az MSZMP pártmunkásküldöttsége, amely Jakab Sándornak, a Központi Bizottság tagjának, a KB osztályvezetőjének vezetésével a Jugoszláv Kommunista Szövetsége elnöksége meghívására látogatást tett Jugoszláviában.

Eddig negyedmillió anyavette igénybe a gyermekgondozási segélyt

Fiatalabbak a szülő nők, életképesebbek a gyerekek

A Központi Statisztikai Hivatal és a Statisztikai Kiadó Vállalat közreadta a gyermekgondozási segély első három évenek adatait. Az összesítések szerint eddig negyedmillió anyavette igénybe az állami segítséget kisgyermek gondozásához, részükre 2,6 milliárd forintot fizettek ki. Olyan anyák is vállalták a gyermekáldást, akik a segély nélkül — anyagi helyzetük stabilizálásáig — még néhány évet vártak volna. Ez azt is jelenti, hogy fiatalabb anyák hozták világra első és második gyermeküket, mint ezt megelőzően. Ennek egészségügyi jelentősége az anya- és a gyermek szempontjából egyaránt figyelemre méltó. Közismert ugyanis, hogy a fiatal anyáknál sokkal ritkábban lép fel komplikáció, s gyermekeik is ellenállóbbak, életképesebbek, mint a később szülőké. A segélyfolyósítás első évében ugrás-szerűen emelkedett a születések száma, míg 1967-ben 148 886 gyermek látott napvilágot, 1968-ban már 154 419-re nőtt az újszülöttek száma. A magasabb

arány nagyjából stabilizálódott, bár 1970-ben némi csökkenés volt észlelhető. A felmérések szerint az első két évben a szülő nők 70, illetve 72 százaléka vette igénybe a gyermekgondozási segélyt, 1970-ben azonban ez az arány 66 százalékra súlylyedett. A csökkenés azzal magyarázható, hogy időközben nőtt a dolgozó nők fizetése, és a segély változatlan összege némileg veszített serkentő hatásából. Eltérő a segély igénybevételének mértéke a fizikai és a szellemi dolgozó nők között. Amíg a fizikai munkakörben tevékenykedő anyák háromnegyed része otthon maradt gyermekével, addig a szellemi dolgozóknak csak fele vette igénybe az állami támogatást. A szellemi munkakörben dolgozóknál ugyanis nagyobb a különbség a segély és a fizetés között. Az anyák 28 százaléka a gyermek 3 éves kora előtt visszatért munkahelyére, közülük zömmel a szellemi dolgozók, s csak kisebb számmal fizikai, illetve mezőgazdasági dolgozók.

És Tápé?

— Az az én érzésem, hogy ma is árvizes vagyok, nemcsak tavaly voltam. Olyan ígéreket kaptunk, hogy augusztus elsején átadnak mindent, megkezdhetjük a törlesztést is, de nem vergődik mivélünk senki. Pedig igen-igen szeretnénk egyszer már végre-valahára otthon érezni magunkat a saját házunkban. Jöjjön el velem, járjuk végig a házakat, meglátja, nemcsak én beszélek így.

A VÁLASZTÓK NEVÉBEN

Hamarjában nehezé ki számítani, hányadik fordulóban tanácsost Tápén Számfira György a lelegejétől fogva. Amikor most újra megválasztották, maga is azt mondta, mások is: ha eddig nem volt dolgom, most lesz. Hetvenhat választója egyből egyig árvizkárosult. Ki súlyosabban, ki szerencsésében. És a 76 választó nap mint nap kéri, sürgeti, jogánál fogva parancsolja, járjon utána, hogy az ígéretet váltás be. Ezért vette fel a telefonát, amikor algyői riportunk megjelent: — És Tápé? Irtozatosan kellene a segítség!

A cím alá idézett mondatok is belőle buggyannak elő, meg a következők is: — Úgy képzeltük mi, kinyílik a tavasz, jönnek az építők. Eljött a tavasz, tájunkra se jött senki. Április végén megérkezett egy pár ember, hozzákezdték, aztán abbahagyták. Megint jöttek, megint abbahagyták. Egyet-kettőt ittmarasztottak mindíg, hogy a látszat azért meglegyen. Látszat éppen volt is, mi legalábbis úgy láttuk, hogy aki reggel kijött józanul, nem mind ment haza józanon. Betelefontaltam a ktsz-be, azt a választ kaptam, hogy nincs emberük, meg egyébként se izguljak, mert hol van még a határidő.

Hittel valom, átokverte dolog, ha fél év múlva másként beszél az ember. Azt látom most is legtöbb házában, amit tavaly ősszel lát-

tam. Tavalyi sok-sok piszkáló cikkem után ősz végén leírtam az elismerést is Tápéről: a tél beállta előtt beköltözhetett, aki akart. Ugyanaz a kép most az elismerésnek a szikráját se tudja kicsiholni belőlem. Lakják az emberek a házakat. Az apró konyhát leginkább. Végigkinlították a tetele benne, izzadtak a falak, csöpögött rájuk a víz, de örültek, hogy tető alatt vannak. Régen itt a jó idő, és ők ugyanott vannak. Percek maradok csak egy-egy lakásban, de nyomottabb lélekkel jövök ki mindegyikből. A szobák alja szürke, durva cement. A falak körben és a mennyezet is cement színű vakolat. Nem tud megkapaszkodni a tekintet semmiben. Futna tovább, de nincs hová.

Két hokedlin deszkateknő Makai Pálék szobájában. Ez a legmagasabb pont, amit haszonra foghatnak. Minden a földön van, lépni is alig lehet. Bútor? Semmi. Leülni? Legföljebb kint a lépcsőn.

— Erre már meszeltek, de arrebbr mentek. En nem adok nekik borraivalót, ha őszig nem lesz készen, akkor se. En megfizetem az arát, elégedjenek meg vele. Ezt úgy is meg kell nekik csinálni, minek is adnék.

— Van, aki adott? — Nézze! En nem látom, nem mondhatom, hogy adott. De miért mentek el akkor a másik sorra?

SZIDJÁK AZ ANYÁNKAT

Tavaly óta örök téma Algyőn és Tápén a borraivaló. Aki hamarabb készül, azt mindjárt vesztegetéssel gyanúsítják a többiek. Egyenes és kacskaringós kérdésekkel egyformán nyomoztam, nem jutottam semmire. Az a gyanúm, talán nincs is alapja ennek a szóbeszédnek. De akkor miért nem mennek sorba a kőművesek és a festők, hogy elejét vegyék ennek az otromba mende-mondának?

Addig eljutottam, hogy hamarabb jöttek a festők, mint a javító kőművesek. Ott dolgoztak előbb, ahol maszek alapon a gazda bevakoltatta a villanyvezeték helyét, és ott, ahová lerakták a meszet, mert egy festő se szeret cipekedni.

Kőművesekkel találkozom az egyik lakásban. Egy hete jöttek, hogy itt maradnak végig.

— De meddig? — Szeptember 1. a határidő.

Kontráznak a kisérők: — Maguk rosszul tudják! Augusztus 1.

— Szeptember 1.

— Augusztus 1.

A végén lecsöndesednek, mert mégiscsak bolond dolog, hogy ők szidják egymást. Mit tehet egy kőmű-

ves? Dolgozik. De ide sok kőműves kellene.

— Üljön ide bírónak — kérlel valaki a vakolóknál végénél —, amikor szidják a drága jó édesanyánkat, meg az öreganyánkat, meg a többit. Nem szívabajosok ám az emberek!

— Miért mennek el innen az építők?

— En úgyis elázott ember vagyok a vállalatnál, majd én megmondom. Ebben a munkában nincsen pénz. Mindenki oda megy, ahol megtalálja. Mondja meg nekem, miért kapok én itt 20 százalékkal kevesebbet, mint bent a köruton? Azért, mert árvizes házat építék?

Számolunk. A húsz százalék nem a teljes fizetésüknek az ötöde, de azt fixre mondják, hogy jóval kevesebbet kapnak itt. És itt van rá prémiumnak a lakók kiabálása.

KICSI KELL A BOLDOGSÁGHOZ

— En ráam háiba mondtam, legföljebb ideges leszek tőle, és bepörgök. En ide embert nem tudok hozni, az ilyesmi a nagyokra van bízva. Az az igazság, én meg is értem őket. Akinek rendben van a háza, az nem kiabál. De azt ők is megérthetnék, ha mindig oda-mennének, ahol a legnagyobb szájú asszony lakik, akkor cifra menete lenne itt a munkának. Szigorúan kiadták, hogy sorba kell menni.

Kicsi kell a boldogsághoz. Katona Miklósek házat már be is főtötték. Külön pénzért, munkaidő után, hengerinták is kerültek a falra. Ennyi kell csak ahhoz, hogy a ház asszonya ki-mondja:

— Olyan boldog emberek lettünk, hogy én azt el se tudom mondani.

Egyik házban boldogság, a másikban káromkodás a vastagból. Itt is találok még kőműveseket, Agárdi Jenőt és Zsombó Istvánt. Több-ször találkoztam már velük, az az érzésem, változott ember kell ide, ha velük akar veszekedni. Csöndben, legföljebb szép szóval dolgoznak. Úgy látszik, nem ilyen mindegyik.

Ritka az az ember, aki elégedett. Tévedés arra magyarázni ezt, hogy kerek egy év alatt beléjük fészkel a legsötétebb panasz, amiért elvitte a házukat a víz. Egy-szerűbb oka van ennek: még mindig nincs készen az új. Es ha így haladnak, régen elmúlik a határidő, és még akkor sem lesz. Ide erősítés kell! Nemcsak ide, hanem megyénk minden árvizes házához. Minden határidő szigorú törvény. Itt most a megerősítő törvényt is sérti aki átéli a határt. Ezt kellene megőrznie annak, aki vállalta, hogy az ígéretről házakat épít.

Horváth Dezso

Szeged-Kalocsa

Válaszolt a minisztérium a paprikásügyben

Április derekán adtunk hírt arról, hogy a fűszerpaprika kutatási központjának átszervezése fellebbezésre ösztönözte a termelőszövetkezetek területi szövetségét. A termesztők, feldolgozók és kutatók érveit, agályait összefoglaló helyzetelemző fölterjesztésre dr. Soós Gábor, a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter első helyettese ívelben válaszolt Árendás Györgynek, a szövetség elnökének.

Levelében a miniszterhelyettes rögzíti, hogy a párt tudománypolitikai határozataival egyezően kidolgozott irányelvek meghatározták a tárca felelősségére bízott ágazatokban folyó kutatómunka főbb feladatait, s a feladatok ellátásához szükséges szervezést. A nagyrészt elaprózott kutatómunka tematikai rendezését, határozott és koncentrált kutatási profilok kialakítását szolgálják az intézkedések.

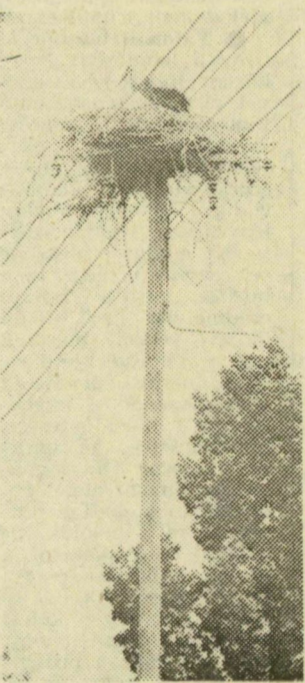
— Változatlanul helyesnek tartom — olvassuk a levélben —, hogy a fűszerpaprika-

ka-kutatási program koordinálja a Konzervipari Vállalatok Trösztje, illetve a tröszt megbízásából a Konzerv- és Paprikaipari Kutató Intézet. A programon belül a fűszerpaprika nemességét és agrotechnikai kutatásait is úgy volt célszerű rendezni, hogy a felesleges átfedések, párhuzamoságok megszűnjenek. Ezért ezeket a kutatásokat teljes felelősséggel a kecskeméti Zöldségtermesztési Kutató Intézetre bízuk azzal, hogy a kutatómunka ténylegesen

a meglévő bázisokon; Kalocsán és Szegeden történjen. A miniszterhelyettes válasza szerint a szegedi paprikakutató részleg a jövőben nem a kalocsai állomás csoportjaként, hanem szervezeti fejlesztéssel osztlványként működik. A kalocsai bázis mellett céltudatosan fejlesztik az öthalmi telepet is. A negyedik ötéves tervben 2,2 millió forintot beruházással csővázás szint, üvegházat, palántanevelőt és az egyébként létesítmények ellátására hőközpontot hoznak létre. Külön laboratóriumot azért nem építenek, mert a Gabonatermesztési Kutató Intézet laboratóriumbővítésénél a fűszerpaprika igényeit is figyelembe vették. Gondoskodnak a kutatómunkához, illetve a kiegészítő termeléshez szükséges egyéb szolgáltatásokról is. A következő öt évben a mostaninál is nagyobb összeget áldoz a tárca a paprikakutatásokra Szegeden és Kalocsán egyaránt.

A szegedi kutatási osztály dolgozóinak hátrányos bérezésére a fellebbezés nyomán felhívta a minisztérium a Zöldségtermesztési Kutató Intézet figyelmét, és ennek eredményeként máris történt bérrendezés.

A gólyáknál is

Toth Bela felvétele

Úgy látszik lakásgondok vannak a gólyáknál is, nyilván azért építettek a villanypóznára fészket Baks községben. A forgalmas úti menti szükségelakás zajos és bizony a villanyvezeték miatt életveszélyes is.

A Kórusok Országos Tanácsának közgyűlése

Az elmúlt esztendőben 1200 ifjúsági és 800 felnőtt énekhar bemaatatói tanúskodtak arról, hogy a hazai kórusmozgalom bőséges tudásanyaggal rendelkezik, alapították meg a Kórusok Országos Tanácsának a Fészek Klubban megtartott hétfői közgyűlésén, amelyen az egy esztendővel ezelőtt megalakított szervezet tevékenységéről, a dalkultúra továbbfejlesztésének lehetőségeiről tárgyaltak.

Dr. Kiss Kálmán, a KOTA elnöke, a Magyar Rádió és Televízió elnökhelyettese egyebek közt elmondta: az együttesek repertoárjából szinte mindenütt hiányzik a magyar munkásmozgalom dalhagyományára. Ezért a KOTA idén több pályázat-kirással serkenti zeneszerzőinket ilyen jellegű kórusmű-feldolgozások megírására. Az országban működő több mint száz öntevékeny parasztnékkar munkájának színvonalát a jövőben fokozott szakmai támogatással akarják magasabb szintre emelni. (MTI)

Diplomaosztás főiskolásoknak

Ünnepélyes külsőségek közepette bonyolította le tegnap, hétfőn délelben a Szegedi Tanárképző Főiskola hagyományos év végi diplomaosztó ünnepségét a Szabadság filmszínházban. Gaál Géza igazgatóhelyettes megnyitója után Hegedűs András főigazgató mondott ünnepi beszédet, és osztotta ki 251 végzős hallgató diplomáját.

A bensőséges hangulatú ünnepségen egyebek között megjelent — és a végzősöket köszöntötte — dr. Gosztönyi János, a művelődésügyi miniszter helyettese, valamint dr. Ozvaid Imre, a

városi pártbizottság titkára, Hantos Mihály, a megyei tanács elnökhelyettese, Ökrös János, a Pedagógus Szakszervezet megyei titkára és Hofgesang Péter, a városi népfőrbizottság titkára is.

A friss diplomásokat Iványi Magda főiskolai és Fenyvesi Erzsébet általános iskolai tanuló is köszöntötte, s a végzősök nevében Járóli József búcsúzott a főiskolától. Az ünnepséget záró műsorban közreműködött Szabó Xénia, Nagy László, valamint a főiskola Kardos Pál vezette kamarakórusa.